

Doların Altın Karşısında Uzun Zamandır Gerilemesinin Hikayesi

“Eğer altının fiyatı bir hafta içinde iki katına çıkarsa, Doların durumu istikrarlı olmaktan çıkıp serbest düşüşe geçecektir.” (Wall Street’te 35 yıllık ekonomi uzmanı ve “Kur Savaşları”, “Paranın Ölümü”, “Çöküşe Giden Yol”, “Kargalar”, “Tamamen Satıldı”, “Altının Yeni Durumu”, “Yaklaşan Küresel Kaosta İnsanlığın Akıbeti”, “Yeni Büyük Çöküş” ve benzeri 10’dan fazla kitabın yazarı olan James Rickards...)

İlk altın Dolarların basımı 1795 yılında gerçekleşmiştir. Bu basım Özgürlük Şapkası (Liberty Cap) ve Yarım Kartal (Half Eagle) isimleriyle bilinir. Boyutu ve ağırlığı İspanyol Doları esas alınarak belirlenmiştir. 5 Dolar değerinde basılan bu paranın ağırlığı 8.359 gramdı ve bunun %90’ı saf altından oluşuyordu. Buna dayanarak, 1804-1849 yılları arasında ilk altın Dolar $8.359 \div 5 = 1.672$ gram olarak basılmıştı. Altın Dolar, 1.672 gram ağırlığında basılmıştı – ki bunun %90’ı saf altın ve %10’u bakırdı-; başka bir deyişle içindeki saf altın ağırlığı 1.505 gramdı. Böylece saf altının bir gram fiyatı $1 \div 1.505 = 0.6645$ Dolar olmuştu. Bu altın Dolar, dünya genelindeki diğer altın ve gümüş para birimleriyle birlikte ayakta kalmıştır. Birinci Dünya Savaşı’nın, altın karşılığı olmadan basılan aşırı kağıt paralar nedeniyle dünya genelindeki altın ve gümüş para birimlerini sarsmasıyla birlikte; sahip olduğu altın bolluğu nedeniyle Amerika, 1922 yılında İtalya’nın Cenova kentinde altın standardına dönüşü düzenlemek üzere toplanan Avrupalı devletlere, artık altın standardına geri dönmeye gerek olmadığı önerisinde bulunmuştu.

1933 yılında, 1928 Büyük Buhranı’ından toparlanma sırasında ABD Başkanı Franklin Roosevelt, Amerikalıların elindeki altınları kağıt Dolarlar karşılığında toplamak amacıyla Düşmanla Ticaret Yasası’nı çıkarmıştı; nitekim elindeki altını teslim etmekte gecikenler ise gizledikleri altın miktarına bağlı olarak 10.000 Dolara varan para cezaları ve 10 yılı aşmayan hapis cezalarıyla cezalandırıldı. Böylece Roosevelt, 500 metrik tondan fazla altın toplamıştı. Bunun üzerine işlemlerde 31.1 gram ağırlığındaki altın onsunun ortaya çıkışı başlamıştı; zira Roosevelt onsun fiyatını 20.67 Dolar olarak belirlemişti; yani onsun fiyatlandırılmasında, saf altının gram fiyatı olan 0.6645 Dolar esas alınmıştı ve onsun fiyatı şöyle olmuştu: $(31.1 \times 0.6645 = 20.67 \text{ Dolar})$.

Doların bir sonraki durağı, İkinci Dünya Savaşı’nın sona ermesiyle birlikte 1944 yılında New Hampshire eyaletinde düzenlenen Bretton Woods Konferansı oldu; bu konferans, Doları küresel bir para birimi haline getirmek için ABD Doları aracılığıyla altına endekslendi. Amerika bunu, o dönemde hiç kimsenin kendisiyle boy ölçüşemediği gücünü kullanarak dayatmıştı. Böylece altının küresel likiditeyi sağlamada yetersiz olduğu gerekçesiyle altın standardına geri dönmeyi ikinci kez reddetti; oysa gizli hedef, Avrupa devletlerinin bağımsızlığını ellerinden almak ve onları, hegemonyası bir süre sonra nükleer hegemonya olarak nitelendirilecek olan Dolara bağlamaktı.

Fakat onsun fiyatı bu kez 35 dolar olarak belirlendi; böylece Dolar, altın karşısındaki ilk değer kaybını kaydetmiş oldu; zira altının gram fiyatı 0,6645 Dolar yerine yükselerek 1,125 Dolara ulaşmıştı. Nitekim diğer ülkeler de kendi para birimlerinin döviz kurlarını, Doların altın cinsinden değerine göre belirlediler. Bunun üzerine Amerika, merkez bankalarına altın satmayı ve satın almayı ve Dolarları yeni ons fiyatı üzerinden değiştirmeyi taahhüt etti. Fakat Amerika, 1960'larda Avrupalıların, ellerindeki Dolarlarını hazinelerindeki altınla değiştirme yönünde büyük bir hareket başlattığını ve 1969 yılında Fransa Cumhurbaşkanı Charles de Gaulle'ün elindeki Dolarları altınla değiştirme talebinde bulunduğunu görünce, bundan hızla geri adım atmıştı. 1971 yılında ABD Başkanı Richard Nixon, aniden ve hiçbir ön uyarıda bulunmaksızın Doların altınla olan bağı koparma kararı almıştı. Böylece Dolar, altın karşısında ikinci bir değer kaybı-gerileme sürecine girdi; zira bu süreçte altın, yani 1977-1980 yılları arasında %500 değer kazanmıştı; yani bir ons altının fiyatı 175 Dolara, gram fiyatı ise 5.6 Dolara fırlamıştı. Böylece de Amerika'nın önünde, Uluslararası Para Fonu'ndan (IMF) yardım istemekten ve meseleyi Özel Çekme Hakları (SDR) ile çözüme kavuşturmaktan başka bir seçenek kalmamıştı.

Nitekim 2008 yılının sonlarında küresel finans kriz meydana geldi (ki ekonomistler bu krizin patlak vermesinin ardından yaşanan panikte 60 trilyon Doların yok olduğunu tahmin etmektedir); bu olayla birlikte Dolar, altın karşısındaki değerinde muazzam bir düşüş kaydederek üçüncü gerilemesini yaşamıştı; zira 2014 yılında bir ons altının fiyatı 1950 Dolara yükseldi, yani altının gramı 62.7 Dolara fırladı. Dolayısıyla bu, Federal Rezerv'in gerçekleştirdiği ve 3 trilyon Dolara ulaşan devasa para basımı da dahil olmak üzere yanlış ekonomik çözümlerin birikiminin bir sonucuydu.

Dünyanın, ellerindeki kâğıt Dolarların değer kaybına uğradığının farkına varmasıyla birlikte merkez bankaları, 2012 yılında gizlice, birkaç yıl sonra ise açıkça Dolar bazlı nakit rezervlerini tonlarca altınla değiştirmeye yönelmiş; buna da rezervlerinin %15-30'u oranıyla başlamışlardır ki bazı bankalar, bu rakamı bile aşmıştır. Nisan 2025'te Doların altın karşısındaki dördüncü gerilemesi başlamış olup, bununla birlikte Şubat 2026'da altın onsu, ons başına 5600 Dolara ulaşmıştır; yani altının gram fiyatı 180 Dolara ulaşmıştır. İşte burada Amerika içindeki yönetim ve ABD Federal Rezerv'i (FED); Doların altın karşısındaki çöküşünü durdurmak için bir dizi Amerikan bankası ve zenginlerin yardımıyla dünyayı ayağa kaldırdı.

Ayrıca niceliksel gevşeme (parasal genişleme) süreci başladı; (parasal genişleme Quantitative Easing (QE), piyasanın ihtiyacını ve daha fazlasını karşılamak için altın karşılığı olmadan kâğıt para basılmasıdır.) Bu da para biriminin diğer dünya para birimleri karşısında değer kaybetmesine ve enflasyon oranının artmasına yol açmıştır. Dolayısıyla bu, dünya ekonomilerinin trilyonlarca Dolarlık yıkımına yol açan kur savaşları olarak kabul edilmektedir). İşte bu süreçte Beyaz Saray'dan, faiz oranlarının düşürülmesi, enflasyon ve yeni istihdam oranında düşüş açıklamalarının yapılması ve altının fiyatını düşürmek amacıyla toplu altın satış hareketlerinin başlatılması talebi geldi.

Buna, Amerika dışından Türkiye ve Azerbaycan gibi ülkelerin bankalar da katıldı.

Tüm bunlar, altın fiyatlarının gerilemesinden başka bir fayda sağlamamıştır; bununla birlikte altın yeniden eski seviyesine, hatta daha da yukarı çıkacaktır. Çünkü ekonomik çözümler yanlış kalmaya devam etmiş ve bunlar, altının Dolar karşısında yükselişini engellemek ya da geciktirmek için konulmuştur. Nitekim Tainter, “eğer çöküş yeniden gerçekleşirse, bu kez kapsamlı olacağını” düşünmektedir. Artık herhangi bir devletin tek başına çökmesi söz konusu değildir; aksine bütün bir küresel medeniyet yok olup gidecektir. (Kur Savaşları, James Rickards, s. 288).

Doların çökmesi, küresel finans sisteminin çökmesi anlamına gelmekte olup, bununla birlikte dünya genelindeki insanların paraları yok olup gidecektir. Bu yüzden akli başında insanların, kâğıt parayla muamelede altın standardına geri dönmesi gerekir; yani kâğıt parayla muamelede, kanun gücüyle zorunlu kılınmasına değil, altına endeksli olması gerekir. Zira bugün zorunlu kâğıt paralarla yapılan işlemler sonucunda, insanların cepleri, değerinin düşmesinden dolayı satın alma gücünü kaybetmiş kâğıtlarla dolmuştur. Böylece gerçek ekonomi, piyasalardaki değeri 40 katına çıkaran hayali bir ekonomiye dönüşmüştür!

Altına endeksli kâğıt paralarla işlem yapılması, nihayetinde ekonomik istikrarın sağlanmasına, enflasyonun ortadan kalkmasına ve ekonominin, bugün meydana gelen hayali ekonomiden gerçek ekonomiye geri dönmesine yol açacaktır. İslam'daki ekonomik sistem dünya için bir umut ışığı oluşturmaktadır; çünkü bu sistemde para, altın ve gümüşten oluşan iki madeni sisteme endekslidir.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Müh. Şefik Hamis – Yemen